

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/278/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715200638
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3715200638.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitánu, PhD. v spore žalobcu: U., zastúpeného M. proti žalovanej: X., o zaplatenie 145,84 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 01. marca 2016, č.k. 11C/103/2015-35, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania **z a m i e t a .**

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 3,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.03.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v ostatnej časti žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že v súlade so zmluvou o pripojení zo dňa 03.10.2011 poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej elektronické komunikačné služby vybraného programu. Na základe využívania poskytnutých služieb vyúčtoval právny predchodca žalobcu žalovanej poplatky za poskytnuté služby - faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 37,69 eur s DPH so splatnosťou dňa 14.11.2011 (z ktorej odporkyňa uhradila sumu 20 eur), faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 76,15 eur s DPH so splatnosťou dňa 19.12.2011, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 48,50 eur s DPH so splatnosťou dňa 16.01.2012, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 3,50 eur s DPH so splatnosťou dňa 12.03.2012. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013 postúpil právny predchodca žalobcu pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Po právnej stránke mal súd prvej inštancie za to, že zmluva o pripojení, uzavretá právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Súd dospel k záveru, že je potrebné prihliadnuť na premlčanie časti nároku žalobcu, keďže z listinných dôkazov - faktúr vyplýva, že sumy vyúčtované uvedenými faktúrami sa stali splatnými nasledovne: suma 17,69 eur (faktúra č. XXXXXXXXXXXX vo výške 17,69 eur) dňa 14.11.2011, suma 76,15 eur (faktúra č. XXXXXXXXXXXX) dňa 19.12.2011, suma 48,50 eur (faktúra č. XXXXXXXXXXXX) dňa 16.01.2012. Premlčacia doba v trvaní troch rokov tak začala plynúť 15.11.2011, 20.12.2011, resp. 17.01.2012 a uplynula 15.11.2014, 20.12.2014 resp. 17.01.2015. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 02.02.2015, súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu v rozsahu žalovanej sumy 142,34 eur za premlčaný, a preto v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalobcovi len sumu 3,50 eur z faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 12.03.2012. Právne súd prvej inštancie zdôvodnil zamietajúcu časť rozhodnutia ustanoveniami § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, § 43 ods. 1 písm. a), § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách.

2. Proti zamietajúcej časti uvedeného rozsudku podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalovaná neuhrádzala predmetné faktúry riadne a včas, právny predchodca žalobcu písomným podaním zo dňa 03.01.2012 odstúpil ku dňu 02.02.2012 od zmluvy o pripojení, pričom určil žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie do 26.01.2012. Žalobca má za to, že zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách je zákonom lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, a preto sa má aplikovať na predmetný zmluvný vzťah. Poukázal na § 44 ods. 12 citovaného zákona, z ktorého vyplýva, že odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň. V tomto konkrétnom prípade právny predchodca žalobcu uviedol neskorší deň odstúpenia od zmluvy, a to ku dňu 02.02.2012, a preto premlčacia doba začala plynúť dňa 03.02.2012 a žalobcovu právo by sa premlčalo dňa 03.02.2015. Nakoľko žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 02.02.2015, žalovaný nárok nie je premlčaný.

3. Súčasne žalobca v odvolaní navrhol prerušenie odvolacieho konania, čo odôvodnil tým, že Okresný súd Košice II. dňa 08.09.2015 podal na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. s článkom 1 ods. 1 a článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pričom vyslovil názor, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. jednostranne zvýhodňuje dlžníka - spotrebiteľa, a to tým, že súd má povinnosť prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Takáto ochrana jedného z účastníkov občianskeho súdneho konania je v rozpore s princípom nestrannosti súdu, a teda aj s princípom právneho štátu.

4. Po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a podaní odvolania žalobcom došlo k zmene právnej úpravy sporového konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). V prechodných ustanoveniach (§ 470 ods. 1, ods. 2) CSP stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd posudzoval včasnosť a dôvodnosť odvolania podľa ustanovení O.s.p. účinných v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, procesne postupoval odvolací súd už podľa nových procesných ustanovení CSP.

5. Podľa § 164 CSP (predtým § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.), ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

6. V zmysle citovaných ustanovení § 164 CSP, resp. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. súd môže prerušiť konanie, ak má za to, že v inom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre jeho rozhodnutie podstatný význam. Súd v takomto prípade nemá povinnosť, iba možnosť konanie prerušiť, a to, ak otázky, ktoré sú predmetom konania, nevie vyriešiť vo svojom konaní, prípadne aj ako otázky predbežné. Strana môže navrhnúť takéto prerušenie konania, avšak súd nie je návrhom strany viazaný. Tento procesný úkon súdu závisí od úvahy súdu.

7. Konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky, na ktoré poukazuje žalobca, sa týka súlady § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s ústavou. Odvolací súd pochybnosť o súlade danej právnej normy s Ústavou Slovenskej republiky nemá, ide o platné a účinné ustanovenie, ktoré je za splnenia podmienok stanovených v jeho hypotéze možné a zároveň nutné pri rozhodovaní súdu vo veci samej aplikovať (viazanosť sudcu zákonom v zmysle čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Odvolací súd preto nevidí dôvod na prerušenie konania, preto návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

8. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo veci samej potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.03.2012 do zaplataenia, v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

10. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúcu námietku, ktorú v odvolaní vzniesol žalobca, a to, že na danú vec je potrebné aplikovať ustanovenie § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách s tým, že premlčaciu dobu je potrebné počítat' odo dňa, ktorý uviedol právny predchodca žalobcu v odstúpení od zmluvy ako deň odstúpenia od zmluvy, t. j. odo dňa 02.02.2012. K tomu odvolací súd uvádza, že je potrebné rozlišovať medzi dňom zániku zmluvy v dôsledku odstúpenia od zmluvy (§ 44 ods. 12 citovaného zákona) a dňom splatnosti jednotlivých faktúr, vystavených právnym predchodcom žalobcu počas trvania zmluvného vzťahu. Odstúpenie od zmluvy, v dôsledku ktorého zaniká zmluvný vzťah, nemá samo osebe vplyv na začatie plynutia premlčacej doby vo vzťahu k skôr vystaveným faktúram - začatie plynutia premlčacej doby sa viaže na okamih, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, čo nepochybne bol deň nasledujúci po splatnosti predmetných faktúr a nie deň odstúpenia od zmluvy, ako naznačuje v odvolaní žalobca. Iná by bola situácia v prípade, keby došlo k dohode o splátkovom kalendári, ktorou by sa výslovne posunula splatnosť niektorých alebo všetkých záväzkov žalovaného voči žalobcovi alebo jeho právnemu predchodcovi, k čomu však v tomto prípade nedošlo.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil vykonané dôkazy, každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky žalobcu, uvedené v podanom odvolaní, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktorého dôvody považuje za správne (§ 387 ods. 2 CSP) a v podrobnostiach na ne odkazuje.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

13. V odvolacom konaní mala plný úspech žalovaná, preto by jej v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP patrilo nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná, žiadne trovy jej v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).